

DE STEM VAN DE BEWONER TELT

Sophie Feldbrugge, sociaal werker in de Beukenhof voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel, begeleidt de Vereniging van bewoners. Zij legt uit hoe het is ontstaan: “Bij de introductie van de klantbeloften vonden bewoners hier echt wat van. Dus wij keken naar een manier om bewoners een stem te geven om hierop te reageren: wat vinden jullie hiervan, hoe denken jullie erover?”

Het is geen klachtenuurtje, maar echt het gesprek voeren over wat kwaliteit is voor jou. En dat is voor iedereen anders. Het doel van de VVB is om bewoners zelf richting te laten geven aan hun leven en ze actief te betrekken bij het verbeteren van hun woonomgeving. Daarnaast hoop ik dat de vereniging zorgt voor een fijn gevoel van SAMEN. Bewoners zijn hier allemaal alleen, ze moeten het maar doen met elkaar, dus laten we naar elkaar omkijken en er samen het beste van maken.”

De juiste vragen stellen

“We zijn begonnen met het ophalen van de thema’s. Wat vinden jullie belangrijk? Waar willen we het met elkaar over hebben? Hier kwamen thema’s uit zoals het vieren van verjaardagen, verwelkomen nieuwe bewoners of hoe we afscheid nemen van bewoners. Iedere vergadering staat in het teken van een van de thema’s. Zo ging de laatste over Rouw en verlies. Erik, de geestelijk verzorger, heeft veel kennis over dit onderwerp en sloot aan. Ik begeleid het gesprek, ben een luisterend oor en een doorgeefluik. Vaak komen er hele mooie suggesties uit de vergadering, die geef ik dan door aan het team. Zo ontstond er een idee om na het overlijden van een medebewoner een moment te creëren om met elkaar stil te staan, herinneringen te delen.”

“Een ander belangrijk thema is werk. Wat bewoners vroeger deden kan niet meer, maar je nuttig voelen wel. Zo wilden we kaartjes maken voor op de tafels in het restaurant. Ik heb een paar bewoners om hulp gevraagd. De een hield het papier vast zodat de ander kon knippen. Zo ontstond een mooie samenwerking. Ze zeiden: ‘Wat leuk dat we iets kunnen betekenen voor jou’. Mijn oproep is aan iedereen, vraag gewoon wat vaker: ‘Het lukt me niet alleen, wil je me helpen.’ Daarmee zeg je eigenlijk: ‘ik zie wat jij kunt en je doet mee.’ We geven met de vereniging de regie terug waar het hoort, bij de bewoner.”

Iedereen een stem

“Elke vergadering zijn ongeveer 8 bewoners welkom om mee te praten. Dit is geen vaste groep, iedereen krijgt de kans om af en toe aan te sluiten. We hebben spelregels die ik eerst uitleg. Ik heb een aantal technieken om het gesprek op gang te helpen en ook om iedereen te horen. Zo kijken we bij ieder thema hoe het vroeger thuis ging, naar hoe het nu gaat en wat je wensen zijn. Daarnaast gebruik ik vaak kaartjes met stellingen erop. Bewoners die moeite hebben met praten kunnen met Ja en Nee kaartjes laten zien of ze het eens of oneens zijn met een stelling. Daarnaast neem ik ook echt de tijd om bewoners die op een andere manier communiceren te horen. Zo heeft iedereen hier een stem.” De VVB komt ongeveer eens in de maand samen. ■

